

מ"ת 39539/07/20 - שי זנו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 39539-07-20 מדינת ישראל נ' זנו (עצור/אסיר בפיקוח)

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

מבקש שי זנו

נגד

מדינת ישראל משיבה

החלטה

1. המבקש נתון בתנאי מעצר באיזוק הכוללים חלונות אוורור וזאת בגין כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי בלבד וכן הפרעה לשוטר. עובדות האישום פורטו בהחלטות קודמות ואומר בקצרה כי למבקש מיוחס שהחזיק בדירתו כ-950 ג' סם מסוג קנאביס מחולקים לאריזות שונות וכן כ-95 גרם סם מסוג חשיש. בנוסף החזיק המשיב שקיות המשמשות לחלוקת הסמים, משקל אלקטרוני וכסף מזומן. כן צוין שבעת הגעת השוטרים למקום ניסה המשיב להימלט אך נעצר לאחר מרדף.
2. להשלמת התמונה יצוין כי החלטת המעצר באיזוק ניתנה ביום 28.10.20 וזאת לאחר שהמבקש שהה תקופה המתקרבת לכדי ארבעה חודשים בתנאי מעצר מאחורי סורג ובריח. כן יצוין, שבין לבין הודה המבקש בעובדות כתב האישום וכן צירף שני תיקים נוספים שעניינם החזקת סם לשימוש עצמי ועניינו קבוע ליום 23.6.21 לצורך קבלת תסקיר וטיעון לעונש.
3. כעת מונחת בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש להסיר את האיזוק ולאפשר לו לעבוד בבית העסק של אחיו, אשר משמש כמפקח עליו ביחד עם רעייתו. נטען כי חלף זמן ניכר מאז העברת המבקש לתנאי איזוק וכי בתקופה זו עבר המבקש שינוי משמעותי, הוא נוטל חלק בתכנית טיפולית מטעם שירות המבחן וניתן לתת בו אמון. צוין עוד שמדובר במקום עבודה מוגדר בו המבקש יהיה מפקח במשך כל שעות העבודה.
4. המשיבה התנגדה לבקשה והפנתה לחומרת האישום ולעובדה שתלויים ועומדים נגד המבקש מאסרים מותנים.
5. לאחר שקיימתי דיון בבקשה הוריתי על קבלת תסקיר בנושא. שירות המבחן הגיש תסקיר מעצר עדכני בו צוין כי במסגרת התיק העיקרי הופנה המבקש ליחידה לטיפול בהתמכרויות והוא החל בהליך טיפול קבוצתי בחודש 4/21. צוין כי המבקש מקפיד על הגעה סדירה למפגשים ובדיקות השתן שמסר עד כה הראו על ניקיון מסמים. שירות המבחן פירט כי הרושם הוא שהמבקש מכיר בבעיית ההתמכרות ובחשיבות השיקום, הוא מגלה מחויבות לטיפול ומראה מוטיבציה ונכונות לעשות צעדים לקראת שיקום. לאור כך העריך שירות המבחן שקיימת אינדיקציה להפחה ברמת המסוכנות ולכן, תוך מתן דגש לחלוף הזמן ולהיעדר הפרות, כמו גם להתרשמות מהמפקחים, המליץ שירות המבחן על הסרת האיזוק ועל מתן היתר למבקש לעבוד בבית העסק של אחיו.

6. בדיון היום שב המבקש על בקשתו ואילו המשיבה שבה על התנגדותה.

7. נקודת המוצא היא כי התקיימו התנאים לבחון מחדש את עניינו של המבקש ואת ההצדקה שבתנאים בהם הוא נתון כיום. הסיבות לכך הן חלוף הזמן והתקדמות ההליך הטיפולי. כמו כן, סיבות אלו מצדיקות אף בחינת הקלה בדמות מתן אפשרות לצאת ולעבוד. ואולם, לאור כך שהמבקש נתון באיזוק, ברי כי טרם בחינת האפשרות לעבוד, יש להגיע למסקנה בדבר הפחתה במסוכנות באופן המצדיק את הסרת האיזוק.

8. לדידי, בחלוף שבעה חודשים בהם נתון המבקש באיזוק (וזאת לאחר ארבעה חודשי מעצר ממש) ובשים לב להיעדר הפרות; להודאה בכתב האישום המבטאת קבלת אחריות; להתגייסות להליך הטיפולי (על אף שמדובר בשלב מוקדם יחסית); ולהמלצת שירות המבחן, ניתן לומר שהמסוכנות פחתה באופן המצדיק את הסרת האיזוק. דומני שכיום מצוי המבקש במקום אחר מאשר בתחילת ההליך והדבר בה לידי ביטוי ברור בתסקיר ובהתרשמות שירות המבחן. עוד אציין כי מסקנתי בדבר האפשרות להסרת האיזוק מבוססת גם על התרשמות מהמפקחים. מדובר בבני משפחה אליהם נחשפתי לאורך ההליך כולו והתרשמותי מהם היא כדמויות סמכותיות כלפי המשיב (במיוחד בשלב זה של חייו ושמה להבדיל מתחילת הדרך) ומרצונם העז להביא לשיקומו. כן, התרשמותי היא שהם לא יהססו לדווח על מעילה באמון והפרה של תנאי השחרור. משכך, סבור אני כי ניתן להורות על הסרת האיזוק מבלי שיהא בכך לסכן את שלום הציבור באופן בלתי סביר.

9. בצד מסקנה זו (ושמא באופן מתבקש) סבור אני אף שניתן להורות על הקלה בדמות מתן אפשרות לצאת לעבוד, שכן אינני סבור שיהא בכך לסכן את בטחון הציבור והכל על רקע רמת המסוכנות הקיימת כיום. מסקנה זו מתחדדת לאור כך שהעבודה היא בפיקוח אותם מפקחים ושהמבקש מצוי זמן קצר לפני גזר דין ודומה שיש בכך כדי לשמש עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות.

10. בעניין זה אציין כי בתי המשפט קבעו לא אחת כי ניתן לאפשר למשוחרר לחלופת מעצר לעבוד באם אין בכך כדי לסכן את שלום הציבור ולפגוע באפקטיביות החלופה ובתכלית שעמדה בבסיסה. בכלל זה מביא בית המשפט בחשבון את ההכרה בחשיבותה של העבודה, הן בהיבט הכלכלי והן בהיבט השיקומי, לרבות ההיבט החינוכי-ערכי (בש"פ 2857/06 **אליהו ממן נ' מ"י** (11.4.2006)). כן, נקבע לא אחת כי "הבטלה אם כל חטאת, ואם אפשר כי אדם יעבוד כהלכה ויהא מוגבל בתנועותיו בשאר הזמן, ראוי לדעתי ככלל לבדוק זאת במקרים מתאימים ככל שאין סיכון לשלום הציבור" (בש"פ 4528/08 **וואתד נ' מדינת ישראל** (3.6.2008)). הקושי במעצר בית ברור וידוע והוא משלב הגבלה חמורה על החירות, בצד הגבלה על יכולתו של האדם להתפרנס. דברים אלו יפים במיוחד בתקופה בה אנו מצויים על רקע שיעורי האבטלה הגבוהים והקשיים שחוו לאחרונה תושבי המדינה. ואולם - וזה העיקר - אין משמעות הדבר שאין ליתן את הדעת על רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם. שיקולים אלו עליהם להילקח בחשבון בעדיפות עליונה בכל החלטה על הקלת תנאי שחרור. (בש"פ 3460/10 **משה בצר נ' מדינת ישראל** (17.5.2010)).

11. משכך, נותר רק לדון בשאלה אם יש במקום העבודה המוצע להשיג את תכלית חלופת המעצר. אף בעניין זה מדריכה אותי התרשמותי מהמפקחים ומיכולתם למלא את מלאכתם, שכן מדובר בעבודה בפיקוחם. מקום העבודה שהוצע הוא משרד תיווך השייך בחלקו למפקח (אחיו של המבקש) ובו עובדת אשת האח שאף היא מפקחת. הוצע אף מקום עבודה נוסף, לשעות אחר הצהריים, אף הוא בבית עסק השייך לאח. עם זאת, ראיתי לעת הזו לאפשר

עבודה למספר שעות מצומצם וזאת לצורך שמירה על עקרון השינוי ההדרגתי. לכן אשר עבודה בבית העסק המשפחתי בשעות הבוקר בלבד. מדובר במשרד בו המפקחת יכולה לפקח באופן ישיר ורציף על המבקש אשר יגיע איתה לעבודה ויחזור איתה למקום מעצר הבית. כמו כן הוסבר שמדובר במקום מצולם במשך כל שעות העבודה. מקום זה מאפשר לידי פיקוח ראוי המקום בסיס איתן למסקנה לפיה ראוי לאשרו.

12. סיכומי של דבר שאני מקבל הבקשה ומשנה את תנאי השחרור באופן הבא:

א. אני מורה על הסרת האיזוק.

ב. אני מורה על שחרור המבקש בתנאי מעצר בית מלא, בכפוף לחלונות אוורור לצורך הגעה להליך הטיפולי כפי שנקבע בעבר וכפי שיקבע בהחלטה זו. יתר התנאי יוותרו בעינם, לרבות מקום הפיקוח, הערבויות וזהות המפקחים.

ג. המבקש יהיה רשאי לצאת בימים: ראשון - בין השעות 07.30-13.00 ; שני-חמישי בין השעות 07.30-13.30; ויום שישי - בין השעות 07.30-12.30 (כולל זמני נסיעה) וזאת על מנת לעבוד בבית העסק בשם **"תיווך רימיקס" ברחוב פרץ אברהם 5 נשר** (להלן - בית העסק).

ד. המבקש יגיע לבית העסק בליווי אחד המפקחים וישהה במקום לכל אורך שעות העבודה המותרות בפיקוח אחד מהם. נאסר על המבקש לצאת מבית העסק בכל שעות העבודה. המפקחים מחויבים להודיע על כל הפרה של תנאי השחרור.

ה. לאחר חלוף 30 יום ניתן יהיה להגיש בקשה להרחבת שעות העבודה.

13. לאור כך שהחלטה זו ניתנת שלא במעמד הצדדים ועל מנת לאפשר למשיבה להשיג עליה, אני מעכב ביצוע החלטתי עד יום 11.6.21

להמציא לצדדים, לשירות המבחן וכן ליחידת הפיקוח.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשפ"א, 09 יוני 2021, בהעדר הצדדים.